D·N
1/3 1955

Ungdomen och religionen

Den opinionsundersökning rörande ungdomens ställning till vissa religiösa frågor som publicerades i lördags lider av svagheter. Redan att sammanföra barn från elvaårsåldern till fullvuxet folk på 27 år är olämpligt. Differentieringen inom de skilda åldrarna är alltför litet utförd. Frågorna är inte heller alltigenom klara. Det finns emellertid ingen anledning att betvivla att resultaten i stort sett visar rätt. Och dessa resultat är av stort intresse, särskilt om man jämför dem med tidigare opinionsundersökningar omfattande hela folket.

Flera sådana undersökningar tinder senare är har i det väsentliga pekat i samma riktning. Omkring 80 procent har deklarerat sin tro på Gud. Denna gudstro synes hos många vara den enda religiösa föreställningen; om med kristen tro menas den lära som i statens regi ständigt förkunnas i bekännelseskrifter, skolor och kyrkor, är det tydligt att en stor majoritet är främmande för ja, sannolikt okunnig om dess innebörd. Sålunda har ungefär 50 procent sagt sig tro på ett liv efter detta. Blott minoriteter av växlande styrka tror på dogmatiska och exempelvis kroppslig uppståndelse, Kristi gudom eller arvsynd. Ytterst obetydliga grupper går i kyrkan eller till nattvarden, medan nästan alla står kvar i statskyrkan och de flesta döper sina barn och anlitar kyrklig begravning. Intrycket av namnkristendom är dominerande; det ordinära är ett likgiltigt, med någon välvilja förenat godtagande av det bestående.

Från professionellt kristligt håll har påstätts att ungdomen har mera sinne för den religiösa förkunnelsen. Man hoppas naturligtvis, liksom alla propagandistiska riktningar, på de unga, på framtiden. Redan de berörda äldre opinionsundersökningarna tyder på att tendensen är den rakt motsatta. Över huvud tycks enligt dessa rapporter den mera aktiva religiositeten främst vara förankrad hos grupper som av olika skäl representerar vad man kan kalla ett äldre utvecklingsstadium. Sålunda är den religiösa inriktningen vida mera markerad i jordbruksområdena än i storstädernas och industriområdena. Likaså är kvinnorna, vilka sociala position i regel gör dem mera tillgängliga för traditionalism och allmän konservatism, i Sverige — liksom i andra länder där saken utretts — långt mera religiösa och dogmtroende än männen.

Den nu publicerade undersökningen bekräftar i alla hänseenden dessa tidigare resultat. Ungdomens procent av gudstroende uppges till 54 procent, medan blott 42 procent tror på en i människornas liv ingripande Gud. 28 procent tror på ett liv efter döden, 25 procent på att gudstroende kommer till himlen, 10 procent att det finns ett helvete för icke gudstroende. Skillnaden mellan de unga och de gamla är sålunda högst betydande. Delvis kan väl detta bero på att folk blir mer religiösa vid hög ålder; all sannolikhet talar väl dock för att religiositeten, i synnerhet den mera preciserade religiositet som kan nämnas kristendom, är i snabbt avtagande, att låt oss säga tjugufemtingarna är ojämförligt mindre troende nu än för femtio år sedan. Undersökningen visar också att bland de unga den religiösa inställningen är starkare på landsbygden än i städerna, starkare bland flickorna än bland ynglingarna. De som svarat ja på de tyra-förstnämnda frågorna, som alltså säger sig tro på en i dessa liv ingripande Gud, på ett liv efter döden och på ett himmelrike för de troende, är 25 procent i de glest bebyggda områdena, 19 procent i storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö; motsvarande siffror för flickor och ynglingar är 22 och 16 procent.

Dessa uppgifter, liksom de ur tidigare undersökningar hämtade, kan mångfaldigt verka förvånande. Praktiskt taget alla tillhör statskyrkan eller ett trossamfund, den kristna läran propagerna oavbrutet av många tusen för detta ändamål anställda, skolorna är fortfarande redskap för den religiösa förkunnelsen, i den offentliga debatten (pa·tierna och pressen) utgår man i regel, numera även inom socialdemokratin, från att denna lära är hållbar eller i varje fall rimlig. Att ändå avkristningen stadigt fortgår beror väl helt enkelt på att det i vår tid, med dess trots allt relativt spridda bildning, är så ytterligt svårt att tro på denna lära. Därmed vill vi inte säga något så orimligt som att upplysning, bildning, är oförenlig med tro på den kristna metafysiken. De som i spänning och passion verkligen drivs att tro skall inte angripas, de skulle inte drabbas av några angrepp. Men dessa som enligt biskop Andrens terminologi äger religiöst anlag i ordets egentliga mening — de predestinerade — tycks vara mycket få.

De yrkeskristna — prästerna och predikanterna — söker ofta blunda för hur opinionen är beskaffad, men i själva verket har deras egen verksamhet blivit ett uttryck för det vaga, det halvhjärtade i den tro som ännu finns. De vacklar mellan önskan att göra kristendomen så urvattnad att den inte stöter någon — Linderholm är väl den störe som tagit upp den frågan på hårt allvar — och att stå fast vid en åskådning som innebär något mera bestämt, även om den blott samlar ett fåtal. Diiemmat framträder oavbrutet: den ene prästen är glad och tacksam över en allmän gudstro, så vag att den inte säger något, den andre dundrar förfärande om dop, himmel och helvete.

Av större intresse än dessa svårigheter hos en tynande kyrka, en kyrka som utan statens hjälp skulle bli en sekt bland andra sekter, är den välvilja som den kristna läran möter i den offentliga debatten. Vi har blivit vana vid att personer som, för att citera Hjalmar Söderberg, inte "ens har så mycket religion i kroppen som kyrktuppen" börjar gala välgenamt inför all kyrko- och religionskritik. Den bakomliggande hållningen är ofta den att all debatt på detta område är fånig: det är konstigt att tro, men ännu konstigare att bråka om tron, det på en gång skeptiska och socialt korrekta är att buga för kyrkan liksom för kungen, Skansen och våra stora minnen. Härtill kommer önskan att värna moralen genom tro för massorna, tendensen att se kristendomen som ett bärverk mot kommunismen. Till stor del ligger dock förklaringen däri att den lilla aktivt kristna minoriteten är så lättsårad och så aggressiv. Det finns inte någon grupp som mera lättvindigt börjar tala om förföljelse, om intolerans och om undertrycking — prästen och predikanten behöver man ofta knappast skrapa på för att få fram martyren. Denna hållning, inte precis kristen i evangelisk mening, bör till den professionella religiositetens stora tillgångar i vårt offentliga liv.

Inrikesflyget och SAS

Då statsadventionerna för SAS:s svenska inrikesflyg i år utgår ämnar företaget, enligt vad som meddelades på måndagen, inte begära några nya anslag. Man räknar i stället med att genom en kraftig utvidgning av inrikesflyget i Sverige och Norge få denna trafikgren bärkraftig — i Danmark med dess korta avstånd spelar inrikesflyget naturligtvis en mycket ringa roll. Endast för den med speciella svårigheter arbetande sjöflygtrafiken på norska Finnmarkskusten kommer statshjälp att begäras.

Från 1950 till för närvarande beräknas inrikesflyget ha utöver statsbidragen — cirka 295.000 om året — gått med en förlust på 4 miljoner kronor. Siffran är självfallet inte exakt. Resultatet blir i hög grad beroende på hur man fördelar kostnaderna mellan inrikesflyget och den "stora" trafiken; såsom en "merkostnad" till kostnader som redan är betalda av utlandstrafiken och som under alla omständigheter måste bäras av denna kommer ju inrikesflyget i ett företag av SAS:s typ alltid i ett fördelaktigt utgångsläge.

I huvudsak innebär planerna på mer än en fördubbling av trafikmängden inom inrikesflyget fram till sommaren 1956 att de redan förefintliga, mer regulärt trafikerade linjerna får tätare transporter. Att företaget i samband härmed slagit in på en ny prispolitik med starka sänkningar på vissa stamlinjer är en välbetänkt åtgärd. Planerna att öppna nya linjer förefaller emellertid synnerligen obestämda. Det nämns bara att Sundsvall/Härnösand skall trafikeras, och det är bara att hoppas att man inte här hamnar i ett sådant förhandlingsläge att SAS drar trafik först när flygfältet är acceptabelt och markmyndigheterna ett acceptabelt flygfält först då SAS förbundit sig att från viss tid starta en linje. Härutöver säger man endast att "ingående utredningar" måste företas innan ytterligare linjer öppnas. Man tänker sig också särskilda organisationsformer inom SAS för denna uppgift.

I detta sammanhang bör en sak understrykas. I utredningen sägs det enda rimliga vara att inrikesflyget hålls ihop av ett företag, dvs. av SAS. Man antyder också det lämpliga i att den särskilda a. k. sekundärtrafik som nu förekommer — t. ex. tidningsflygningarna i Sverige och Danmark och de privata företagen i Norge — samordnas med SAS:s inrikesflyg. Det ligger åtskilligt i dessa samordningssynpunkter och monopolkrav. Men dessa krav, som faktiskt betonades starkare av direktör Throne-Holst under en presskonferens på måndagen än i själva utredningen, bör godtagbara endast under förutsättning att företaget utnyttjar sina koncessioner och i snabb takt låter inrikesflyget växa ut. I det ögonblick SAS vägrar att begagna sin koncession på en linje där annat företag förklarar sig berett att öppna trafik är det inte längre försvarligt att låta monopolställningen gälla. Ett hinder för det inhemska trafikflygets utveckling får de speciella rättigheter SAS tilldelas under inga förhållanden bli.

Val utan avgörande i Japan

"Den gamle" har klart besegrats, hans fall är definitivt. Detta är det mest påtagliga resultatet av söndagens parlamentaval i Japan; Shigeru Yoshidas liberala — i realiteten konservativa — parti, som haft en dominerande position under nästan hela efterkrigstiden, har lidit ett svårt nederlag. Ledningen övertas nu av landets andra stora högerparti, demokraterna, som skapades i höstas när Ichiro Hatoyama tyckades få till stånd en allians mellan rebelliska liberaler och några fristående konservativa grupper, en allians som rikade sin spets lika mycket mot Yoshidas person som mot hans politik.

I det nya underhuset kommer demokraterna nu, enligt det inofficiella slutresultatet, att besitta 186 platser mot 124 i det gamla; de nya mandaten har uppenbarligen erövrats från Yoshidas parti, vars representation har minskat från 130 till 111. Valresultatet innebär alltså att en den konservativa falangen i parlamentet stärkts; socialistpartierna har i själva verket vunnit några mandat och förfogar nu över 156 av underhusets 476 platser. Detta betyder att högerpartierna inte gemensamt förfogar över den två tredjedelars majoritet som är nödvändig för att genomföra den forcerade upprustning som står på både liberalernas och demokraternas program, men som kräver en ändring av författningen. Utgången betyder också att Hatoyama inte kan bilda regering och behålla makten utan stöd av åtminstone en del av det liberala partiet. Mycket talar också för att många av Yoshidas män är redo att vända "den gamle" ryggen, men för att få till stånd ett sådant massavfall kommer Hatoyama säkerligen att tvingas till vissa eftergifter.

Ett förefaller säkert: att Japan icke kommer att få en stark regering. Om det demokratiska partiet kan sägas att det varken är demokratiskt eller ett parti i västerländsk mening. Motsättningarna mellan de politiker som slutit upp bakom Hatoyama är stora, och många av dem vill vrida klockan tillbaka några tiotal år och riva upp en rad av de demokratiska reformer som genomförts efter kriget. Splittringen blev uppenbar under valkampanjen, då Hatoyamas egen utrikesminister Shigemitsu fick dämpa eller dementera regeringschefen åtskilliga om värda samarbete mellan Japan och kommunistländerna och då demokraternas finansexpert öppet karaktäriserade partikamraternas ekonomiska framtidsyrser som orealistiska. Hatoyama har hittills endast presenterat ett vagt och delvis motsägelsefullt program, som gav framgång vid valmötena, men som säkerligen måste kastas åt sidan när regeringen nu ställs inför uppgiften att lösa landets problem. I stor utsträckning kommer Hatoyama sannolikt att tvingas följa Yoshidas gamla kurs: att försiktigt utvidga landets "styrkor för självförsvar" genom att kringgå konstitutionens bestämmelser och att söka förbättra landets ekonomiska läge genom att skära ned importen och öka exporten.

Den dominerande frågan under de närmaste månaderna kommer dock att bli försöken att åstadkomma en "normalisering" av förhållandena med Sovjet och Kommunist-Kina. Men i och med att striden om världens är avblåst kommer demokraterna att tvingas kompromissa med liberalerna som, liksom Shigemitsu, hävdar att inga ryska inviter får tillåtas försvaga banden mellan Japan och västmakterna.

PRESSGRANNAR

Skall riksdagen bära det yttersta ansvaret för försvarsrepengarna, blir den icke bara låta sig informeras, utan verkligen ta ställning till dessa väldiga och viktiga problem, skriver Svenska Morgonbladet (fp). Och detta kan icke ske annat än genom en ingående parlamentarisk beredning, som får den längsta möjliga tid på sig, utan att dessföringa försenin·gar därför uppkommer:

De informationer, som genom företrädare för riksdagen, har varit i och för sig värdefulla, men det djupaste intrycket, som de berättanda, är just hur fullkomligt ofullräckliga de varit för ett objektivt och sakligt ställningstagande. Det står inte i mänsklig makt att av föredragningar på några timmar skapa sig en självständig uppfattning angående avvägningsproblem av den mest svårlösta och svårbedömbara natur.

Man får ett allmänt intryck av en mycket omsorgsfull och saklig militär bedömning, men skall riksdagen låta sig nöja därmed, har den att själv ur spel på det viktigaste området den har att ta ställning till och befattning med:

Något dylikt är väl i alla fall otänkbart. Och även om man är fullständigt övertygad om att statsutskottet nästa vår ägnar all möjlig tid åt det då framlagda regeringsförslaget, kommer tiden omöjligen att räcka till till utarbetandet av alternativa förslag, där sådana kan vara motiverade.

Det ligger något motsägelsefullt i detta att riksdagen skall kunna föra långa debatter om meruti·gifter på några tusen kronor, medan den när det gäller försvarsutgifter som kostar miljoner och miljarder inte beredа möjlighet till ingående prövning:

I längden kommer ett dylikt system att allvarligt skada förvaret och försvarsintresset, vilket nu desshärre inom alla demokratiska partier är starkt och levande.

Så länge man inte vägar fira en obunden och öppen debatt kring de stora försvarsfrågorna — atomvapenutrustning och samverkan med demokraternas försvarsförbund — blir det ofrånkomligen något egendomligt över försvarsdebatten: tystnad på de vitalaste punkterna — i övrigt i långa stycken blott halvkvädna visor.

Med Arbetsgivareföreningens "tre-procentslinje" förhåller det sig naturligtvis inte stort annorlunda än med hr Skölds "två- å trepro·centslinje" i finansplanen, tror sig Upsala Nya Tidning (fp) kunna konstatera:

Båda dessa förslåt att hålla sig på den säkra sidan, när de talar om tre procent som det mest samhällsekonomiskt bidara förenliga. Men varken regeringen eller Arbetsgivareföreningen är beredda att offra hur mycket som helst för att hålla "linjen". Finansministern låter nu som om han inte skulle finna 4—5 procent i lönehöjning acceptabelt; staten har ju andra medel att tillgripa åt vadjanden till arbetsmarknaden. Möjligen kan he Skölld med en suck konstatera att om lönevalen när alltför högt måste tvingas bromsande åtgärder bli desto hårdare: det blir svårare att sänka skatterna, angelägnare att ta in nya. Räntan kanske måste hållas regelrätt nere, vissa modernriseringar och utvidgningar får uppskjutas eller inställas. Men man slinger inte yxan i sjön för den skull.

Nu tycks det finnas gott hopp om arbetsfred även i mass- och pappersindustrin, där den utökade medlingskommissionen i dag börjar en ny rond.

Slutbuden i förra omgången låg inte stort mer än 4 enheter från varann; någonstans mellan 5 och 8. Med den utgångspunkten borde det inte vara svårt att till sist komma överens.

Lokalradio i Stockholm för vård- och ålderdomshem

Särskilda lokalradiosändningar för pensionärerna vid Stockholms stads vård-, försörjnings- och ålderdomshem skall ordnas enligt ett beslut av fattigvårdsnämnden på måndagen. Eventuellt tänker man sig samarbete med Södersjukhuset, som redan har sådana program. Närmast skall man nu begära det regeringstillstånd som fordras för lokalsändningar.

Redaktör Bo Teddy Ladberg vid Radiotjänst har utrett frågan på uppdrag av borgarrådet Mehr. 32.000 kr. skulle räcka för att bekosta den tekniska apparaturen, anser han. Man kan använda de centraladiosändningarnas program redan finns.

Beträffande programmens sammansättning är det meningen att pensionärerna skall få möjlighet till egen medverkan och självbestämmanderätt.

De skall ha känslan att det är deras eget program, vare utformning de själva kan påverka. Utom rena underhållningen med grammofonmusik, repriser av Radiotjänst program etc. skall särskild uppmärksamhet ägnas åt information i frågor som ligger pensionärernas sociala vardag nära.

För att motverka den isolering som utgör ett av pensionärernas svåraste problem, tänker man göra inspelningar från offentliga evenemang, och ytterligare kontakt med ytterväriden kan etableras genom reportage på olika områden. Man räknar också med att författare, konstnärer osv. skall ställa sig till förfogande för bandinspelade intervjuer. Liksså hoppas man på samarbete med de frivilliga hälsningsorganisationerna och de religiösa samfunden.

Fanjunkare tilltalade "malajer" olämpligt

MO har funnit utrett att en fanjunkare vid Bodens ingenjörkår vid en uppställning av några "malajer" yttrat sig olämpligt till en av dem. De värnpliktiga hade beordrats till kollisionsgymnastik fastän läkaren vid luftvärnskåren bestämt att de inte fick tax i ansprå·k för tyngre arbete.

När en av de värnpliktiga upplyste om detta hade fanjunkaren yttrat: "Det ger jag fan i. Det har jag inte bett att få veta".

Med hänsyn till omständigheterna har MO ansett sig kunna låta saken bero vid vad som förekommit men har dock utslaat en förvintan om att fanjunkaren för framtiden noga gör akt på vad som åligger honom i hans uppträdande mot underordnade.

Föll fem våningar Fyraåring dödades

En 4-årig pojke, Martin Olsson, som till ingenlör Frank Olsson, Uddevalla, föll på måndagseftermiddagen ned från ett fönster i familjens bostad i femte våningen. Pojken låg sjuk och hade lämnats ensam i rummet för ett ögonblick. När modern gick, låg pojken och sov, men har tydligen vaknat, gått fram till fönstret och fallit ut. Modern fann själv pojken på marken nedanför fönstret. Han avled senare på lasarettet i Uddevalla. (TT, Uddevalla.)

HYLLOR
praktiska
kassaskrinker
för kontor
arkiv
bibliotek
laboratorier
butiker
privatbruk.
Sparrings
Försäljningsavd.:
Karlavägen 89 — Stockholm
Tel. 67 36 50 — 67 76 75 — 67 76 81

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanslutni. 22 40 20
Telegramadress: Dagenheter
Postgiro 1 1818 (för annonser)
nummer 1 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Tryftas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk tuvudredaktör:
Leif Ekblom
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman
Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: Helge Hedberg
PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan
Stor-Stihlms Övriga tidningsområde landet
Månad ..... kr. 6:50 6:—
Kvartal .... kr. 19:— 17:50
Halvår .... kr. 37:50 34:50
Helår ..... kr. 75:— 69:—
ANNONSPRISLISTA
daterad 1/5 1955 tillhandahålles på begäran.
Från starten nr 30369*
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1955

Ombud bedrogs av bilhandlare

En bilhandlare i Stockholm sitter sedan en vecka häktad för en del bilbedrägerier. Han har genom annonser sökt ombud till en försäljningskoncern med begagnade bilar som specialitet. Ett tiotal personer har svarat på annonserna och tolv av dessa, boende i olika delar av landet, har sappat på kronen.

För att bli ombud skulle de betala 500 kr. Bilhandlaren har tagit upp förskott och därigenom tillsammans sig 1.500 kr. Mannen verkar till att han förfarit bedrägligt.

Bilhandlaren har vidare förskingrat en bil i Troms. Han är tidigare dömd av högsta domstolen för ekobrott förfogande. Polisen utreder också huruvida han gjort sig skyldig till gäldenärsbrott. (TT, Jönköping)

IBACH
IBACH
IBACH
Pröva de nyaste modellerna från Tyskfabrik, grundad 1794.
Även hyresinstrument
IBACH
Grevturog. 16. 62 55 90

Riksdagssammanträden

Tisdagen den 1 Mars 1955
Första Kammaren kl. 16.00.
Andra Kammaren kl. 16.00.
Konst. utsk. kl. 11.00.
Statsutsk. in pleno kl. 11.00.
Statsutsk. 1:a avd. kl. 10.00.
Statsutsk. 2:a, 3:e o. 5:e avd. omedelb. efter slutat utsk. plenum.
Statsutsk. 4:e avd. kl. 9.30.
Bevillin. utsk. in pleno kl. 11.00.
Bevillin. utsk. 1:a avd. kl. 10.00.
Obs.!
Bevillin. utsk. 2:a avd. kl. 10.30.
Bankoutsk. kl. 11.00.
1:a lagutsk. kl. 11.00.
2:a lagutsk. kl. 11.00.
Jordbr. utsk. kl. 14.00.
Beredn. utsk. kl. 11.00.

Golvmoppen
RECTA
en enastående bekväm och slitstark sak att tvätta golv med.
Recta tar upp soporna också — "Man sopar när man tvättar"
Riktpris, kr. 15:95
Rostfritt stål 15:95
Potent
Här NK, PUB samt handtverksaffärer o. järn- o. lanthandlare.
O. B. LJUNGDAHL & CO, KUNGSGATAN 72, STHLM. Tel. 20 04 32.

NYTT från BFB
HARRY MARTINSON
100:de boken i BFB-utgåva!
VÄGEN TILL KLOCKRIKE

Varsam och oändligt fängslande är berättelsen om tobaksarbetaren Bolle som ger sig ut på luffen, och de människor han möter — de luffarna. Hans ständiga rädsla för Berget — tvångsanstalten — håller honom bunden på de smala vägarna, där han träffar sina bröder — de skygga, de sjuka, de som lever utanför den kramande världen. Hos en enarm, "hortgömd" bugiga människa lär han äntligen vägen till sig själv och sin sällsamma vandring mot okända mål...
Köp boken i bokhandeln, av BFB-ombuden, tidningsförsäljarna eller genom kupongen!

Pris hft. 2:65, inb. 4:50
Har Ni läst alla hundra?
Bonniers FOLKBIBLIOTEK
Kanske, kanske inte. Nu har Ni dock möjlighet att beställa nedanstående succéböcker ur BFT:s tidigare produktion — böcker som Era vänner och bekanta talar om, men som Ni själv kanske ännu inte hunnit läsa. Markera i rutorna, klipp ur och sänd in hela kupongen.
EVVIND JOHNSON: Stad i mörker ☐ inb. 2:85
GUSTAV SANDGREN: Ett fönster mot söder ☐ hft 1:70 ☐ inb. 3:25
VICKI BAUM: Intrigning i livet ☐ hft 1:60 ☐ inb. 2:—
HJALMAR SÖDERBERG: Doktor Glas ☐ hft 1:60 ☐ inb. 2:—
ALICE LYTTKENS: Det är dit vi längtar ☐ hft 1:60 ☐ inb. 2:—
NORDHOFF-HALL: Orkan över Söderhavet ☐ hft 1:50 ☐ inb. 2:95
F. A. FOGELSTRÖM: Att en dag vakna ☐ hft 1:50 ☐ inb. 2:95
STEN BERGMAN: Vildar och paradisfåglar ☐ inb. 4:50
TAGE AURELL: Pingstbrud och andra berättelser ☐ hft 2:75 ☐ inb. 4:50
IRJA BROWALLIUS: Flata på scenen ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
C. S. FORESTER: Lord Hornblower ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
EVERT TAUBE: Jag kommer av ett trissand' hav ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
SVEN STOLPE: I dödens väntrum ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
ARTUR LUNDKVIST: Negerkust ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
SIVAR ARNER: Han—Hon—Ingen ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
GÖSTA GUSTAF-JANSSON: Kapitulation—Nej! ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
RAYMOND CHANDLER: Kvinnan i sjön ☐ inb. 4:30
DAGMAR EDQVIST: Fallet Ingegerd Remsaen ☐ inb. 4:50
BFB:s VARSERIE 1955:
HARRY MARTINSON: VÄGEN TILL KLOCKRIKE ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
IVAR LO-JOHANSSON: Gårdfarihandlaren ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
CARYL CHESSMAN: Dödscell 2455 ☐ hft 2:25 ☐ inb. 7:80
ERNEST HEMINGWAY: Den gamle och havet ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
INGA EHRSTRÖM: Stockmd är sliden ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
MARCEL AYMÉ: Det gröna stuet ☐ hft 2:65 ☐ inb. 4:30
Från ..... bokhandel eller Bonniers Folkbibliotek beställes härmed de med X förprickade böckerna att sändas mot postförskott + porto.
Namn: .....
Adress: .....
Postadress: .....

BYGGNADSMASKINER

LUFTKOMPRESSORER

VÄGMASKINER

GRÄVMASKINER

BERGHANDLINGSMASKINER

AB ÅSBRINK & Co
Sv. VI MAGNO Tel. 10700
Stockholm Göteborg Sundsvall
Tel. 67 19 93 Tel. 13 07 70 Tel. 14 50 50

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.